

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 2 (395)
2022. gada
16. janvāris

KRISTIEŠU VIENOTĪBA ĢIMENEI VĒLTĪTĀ GADĀ

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību 18.-25. janvārī sanākam kopā, lai apliecinātu Jēzu Kristu kā „vienīgo vidutāju starp Dievu un cilvēku” (1 Tim 2: 5), jo „Jēzus vārda priekšā būtu jālokās katram celim debesīs, virs zemes un pazemē, un katrai mēlei būtu jāsludina Dieva Tēva godam, ka Jēzus Kristus ir Kungs!” (Flp 2: 10).

Kristieši atjauno kopīgo ticību atpestīšanai, kas iegūta ar Jēzus Kristus krustu (sal. Ebr 9: 12), un cerību, ka, tāpat kā Jēzus piecēlās no miroņiem, tāpat arī mēs celsimies mūžīgai dzīvei (sal. Flp 3: 11). Ar kristību Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdā esam kopā ar Kristu apbedīti, lai „tāpat kā Kristus tika piecelts no mirušiem ar Tēva godības spēku, arī mēs dzīvotu no jauna” (Rom 6: 4). Mums ir jauna dzīve Garā, piedzīvojot gan pasaules vajāšanas, gan Dieva mierinājumus. Mēs ejam uz priekšu, vēstot Kunga nāvi, līdz viņš atnāks (sal. 1 Kor 11: 26).

Ticībā un mācekļībā esam daudzos veidos šķirti, tomēr esam kā viena Tēva

bērni, kas piesauc vienu Kungu Jēzu Kristu, dzīvojot mīlestībā, kuru tas pats Svētais Gars izlej mūsu sirdīs. Pateksimies Dievam un priecāsimies par šo sadraudzību! Apņemsimies turpināt izpildīt Jēzus rosināto pienākumu – iet uz priekšu pa kristīgā izlīguma un vienotības ceļu, ļaujot darboties Dieva apredzībai un atveroties Svētā Gara iedvesmai (sal. UR, 24).

Svētie Raksti, kurus īpaši novērtējam Dieva Vārda svētdienā 23. janvārī, visiem kristiešiem ir dārgi. Tā ir viena no lielākajām vērtībām, kurā dalāmies. Svētajos Rakstos un tur liecinātos Dieva žēlsirdības darbos Dievs, mūsu Tēvs savas mīlestības pārpilnībā uzrunā mūs kā savus bērnus un dzīvo mūsu vidū. Bībele ir svēta, jo tās iedvesmotajos vārdos mūsu vidū dzirdama Svētā Gara balss, kas aizvien atskan Baznīcā no paaudzes uz paaudzi (sal. *Dei Verbum*, 21).

Svētie Raksti liecina par Dieva nodomu attiecībā uz ģimeni, kurai vēl īpaši veltīts šis pusgads un kurai būtu jāstiprina grūtībās, trimdā un noraidīšanas iespējās.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 16. janvāris.

Parastā liturģiskā laikposma 2. svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Voldemāru Gavaru

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Jāzepu Reinieku

Pirmdiena, 17. janvāris

Sv. Antonijs, abats. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Armandu Žeivatu

*Uzsākas lūgšanu nedēļa
par kristiešu vienotību*

Otrdiena, 18. janvāris

8.00 Sv. Mise par Lūšu, Kļaviņu un

Bagātu dzimtām

*Pilnas atlaidas, ja piedalās lūgšanu
nedēļā un tās noslēgumā*

Trešdiena, 19. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Rapu un Lapiņu

dzimtām

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 20. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Maiju Kalviņu

**Piektdiena, 21. janvāris. Sv. Agnese,
jaunava un mocekle. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Dāvi Neilandu

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 22. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Perovsu Igoru

Svētdiena, 23. janvāris.

Parastā liturģiskā laikposma 3. svētdiena

Dieva Vārda svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Helēnas
veselību un personisko nodomu

Kopīgā ceļa pieredze (līdz 13.00)

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Juriju Gromovu

Pirmdiena, 24. janvāris.

Sv. Sales Francisks, bīskaps un

Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Noru

Otrdiena, 25. janvāris. Sv. apustuļa

Pāvila konversija. Svētki. Noslēdzas

lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību

8.00 Sv. Mise par +Jāni, +Aleksandru,

+Teklu, +Elizabeti un +Annu

Trešdiena, 26. janvāris. Sv. Timotejs un

Tits, bīskapi. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Olitas Blūmfeldes

veselību

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 27. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Staņislavas Blūmfeldes

veselību

Piektdiena, 28. janvāris.

Sv. Toms no Akvīnas, priesteris un

Baznīcas doktors. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par arhibīskapa Zbigņeva

veselību; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 29. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Irminu

Svētdiena, 30. janvāris.

Parastā liturģiskā laikposma 4. svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Marinas

Rasmanes veselību

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Ainu Bērziņu

KOPIĢĀ CEĻA PIEREDZE**Svētdien 13. un 27. februārī****pēc sv. Mises****plkst. 11 līdz 13:00***** * *****Kristiešu vienotība
ģimenei veltītā gadā**

(turpinājums)

Ģimeni vieno ne tikai dabiskas saites, kopīga dzīve un pieredze. To īpaši vieno svēta un reliģiska saikne. Laulība un ģimene ir sakrālas realitātes.

Kristīga laulība ir svēta, jo pēc Dieva plāna laulības derība starp vīrieti un sievieti atveido Dieva derību ar savu tautu (sal. Os 2: 21; Jer 3: 6–13; Is 54: 5–10). Tā norāda uz Kristus mīlestību uz savu Baznīcu (sal. Ef 5: 32). Dieva mīlestība ir uzticīga un neatsaucama, tāpēc laulātie „Kristū” aicināti nemitīgi palikt uzticīgi viens otram. Pats Jēzus taču teicis: „Ko Dievs ir savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt” (sal. Mt 19: 6).

Mūsdienu sabiedrībai īpaši vajag liecību, kuru sniegtu laulātie, kas iztur savā vienotībā, zīmīgi, pat caur ciešanām, „norāda” cilvēka trauslajā stāvoklī uz Dieva uzticīgo mīlestību. Dienu no dienas kristīgie laulātie pāri ir aicināti aizvien vairāk atvērt sirdis Svētajam Garam, kas nemitīgi dod spēku un ļauj mīlēt vienam otru pēc Kristus parauga, palīdz iet kopīgo ceļu. Dzīves veidu un personīgo attīstību lai nosaka Gara augļi: mīlestība, prieks,

miers, pacietīga izturība, laipnība, nesavtība, ticība, maigums un šķīstība (Gal 5: 22 – 23). Katrai kristīgai kopienai ir liela atbildība uzturēt laulātos viņu mīlestībā.

No šādas dāsnas mīlestības dzimst kristīgās ģimenes. Viņās bērni tiek pieņemti kā Dieva labestības dāvana, tie izglītojas cilvēka dzīves būtiskajās vērtībās, vispirms mācās to, ka „cilvēks ir vērtīgāks pēc tā, kas ir, nekā pēc tā, kas tam pieder” (sal. GS, 35). Visa ģimene cenšas cienīt katra cilvēka cieņu un piedāvāt palīdzību trūcīgiem.

Kristīgās ģimenes veido personu kopību mīlestībā. Baznīca un ģimene, katrs savā veidā cilvēces vēsturē šādi atveido Vissv. Trīsvienības mūžīgo mīlestības kopību. Ģimene tiek saukta par Baznīcu miniatūrā, „mājas baznīcu”, kas pauž Baznīcu savā mīlestības un kopīgās dzīves pieredzē. Ģimenē, tāpat kā Baznīcā, jānodod tālāk Jēzus Kristus Evaņģēlijs. Tāpat ģimenē lai Evaņģēlijs izstaro citām ģimenēm un visai sabiedrībai.

Pašlaik ģimenes pamati tiek satricināti pašos pamatos. Bīskapu sinodes 1980. gadā, 2014. - 2015. gadā plaši pārdomāja ģimeņu situāciju Baznīcā un pasaulē. Laulāto mīlestību un uzticību apdraud daudzi iekšēji un ārēji faktori. Pasliktinās paaudžu attiecības, vecāku autoritāte, būtisku vērtību tālāknošana. Tiek attaisnoti grēki pret mīlestību un pret dzīvību. Te nav jāmaskējas ar progresu un brīvības saukļiem, ar kuriem senie egoisma

Ģimenei veltīts gads**19.03.2021 - 26.06.2022****Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija***Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419**Diakons Gunārs Konstantinovs:**tālr. 67326419, mob. 29654800**jekaba.katedrale@tvnet.lv**Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406**Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:**harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

veidi ietērpti jaunā valodā un stādās priekšā jaunā kultūras ietvarā.

Daudzas no šīm problēmām izriet no maldīgas izpratnes par individuālu brīvību, it kā brīvība īstenotos, noraidot jebkādu objektīvu uzvedības normu, atsakoties uzņemties atbildību vai pat atsakoties ierobežot instinktus un kaislības. Mūsu brīvība ir novājināta un nosacīta daudzos veidos, arī kā sekas cilvēces sākotnējam grēkam pret Radītāja gribu. Taču paliekam brīvas un atbildīgas būtnes, kuras atpestījis Jēzus Kristus. Mums jāattīsta sava brīvība, atzīstot un izvēloties pareizo un labo, kā arī noraidot to, kas neatbilst sākotnējai patiesībai par cilvēka dabu un Dieva radībām paredzēto mērķi. Brīvību nosaka patiesība, vispirms patiesība par mūsu atpestīšanu ar Jēzus Kristus krustu un augšāmcelšanos.

Bez tiesībām izvēlēties pastāv pienākums labi izdarīt izvēli, pienākums izvēlēties patiesību. Cik svarīgi uztvert dzīves galīgo nozīmi un tās pamatvērtības! Atzīstot morālo vērtību prioritāti, zinātnes un materiālā progresa iespējas, var patiesi attīstīt cilvēku patiesībā, brīvībā un cieņā. Kristiešu ieguldījums ir izprast ar Dieva vārda gudrību pašreizējās problēmās tā, ka modernā kultūra izveidotu atjaunotas attiecības ar pašu dievišķo Gudrību.

Kristiešu uzvedībā un attiecībās augstākā norma lai ir paklausība Radītāja gribai: „Kas izpilda mana debesu Tēva gribu, tas ir mans brālis, māsa un māte” (Mt 12: 50). Tiecoties pēc kristiešu vienotības, piedāvāsim kopīgi atbalstu mūsu ģimenēm, no kurām atkarīga sabiedrības labklājība un mūsu draudžu nākotne. Lai ģimenes pateicas par Dieva doto svētību, lūdzas viena par otru, izpalīdz viena otrai, pieņem viena otru, kā Kristus tās ir pieņēmis.

Pieaugušo iniciācijas kārtība

(turpinājums)

Kristīgā iniciācija vai ievadīšana kristīgā dzīvē un Baznīcā cieši saistīta ar katehēzi ne tikai kā kristīgās ticības mācību, bet arī kā ticīgā cilvēka atbildi uz Dieva dāvāto žēlastību draudzes ietvaros. Ar šo pieaugušo kristīgās iniciācijas kārtību atjaunoti senie rituāli, kuru pastorālā ieviešanā jāņem vērā vietējā situācija, īpaši iespējas draudzē dalīties ar savu ticību, to svinēt un izplatīt tālāk.

Rituāls piemin „pirmskatehumenātu” kā etapu, kurā cilvēks gūst interesi un pievilcību pie kristīgās ticības, kas vienmēr ir Dieva dāvana, kas bieži vien starpnieciski īstenojas ar pieredzi cilvēku sadraudzībā, viesmīlībā un atvērtībā. Šajā laika posmā draudzes locekļi liecina par ticību un piedāvā atbalstu tiem, kuri pauž interesi par kristietību.

Ja arī šajā etapā nav paredzēti īpaši liturģiskie rituāli, tā ir atgriešanās vai pievēršanās Kristum ar evaņģelizāciju vai kerigmu. Pie uzņemšanas katehumenātā jau sniegta atbilde uz dāvāto ticību, kad izvēlēts vai nozīmēts nobriedis kristietis, kas pavada un atbalsta kandidātu visā atgriešanās un iniciācijas procesā.

Pie uzņemšanas katehumenātā konvertīti pauž savus nolūkus attiecībā uz Baznīcu, tie saņem krusta zīmi uz pieres un maņu orgāniem, tiem uzliek rokas, tie saņem kristīgu vārdu,

**PIEAUGUŠO KRISTĪGĀS
INICIĀCIJAS RITAM - 50**

pagānisma vidē atsakās no kalpošanas elkiem un saņem atbrīvošanu no ļaunā (ekorcismu).

Katehumenāta garums nav noteikts, jo tas atkarīgs no tādiem apstākļiem kā katehēzes iespējas un ticības izaugsmes dažādība, jo kandidātiem jāsaņem sistemātiska formācija, pie kuras pieder apmācība ticībā, ņemot vērā liturģiskā gada laiku. Pa šo laiku svinēta Vārda liturģija, tie saņem ekorcismus, svaidījumus ar eļļām un svētības. Ieteikts jau ņemt daļību Svētajā Misē, lai gan bez sv. Komūnijas.

Pirmajā etapā pie katehumenāta notiek ticības attīstības un mainīšanās izvērtēšana. Notiek izvēle būt par kristību kandidātu, kuru Romā tradicionāli sauca par izvēlēto, bet Austrumos par kristību žēlastības apgaismoto.

Galīgais etaps pie sagatavošanās uz kristīgās iniciācijas sakramentiem parasti notiek gavēņa laikā, kad formāli nodota tālāk ticības apliecība un tēvreize, tad arī izpausts izvēlētais kristieša vārds.

Izvēles vai atlaišanas rīts parasti notiek pirmajā gavēņa svētdienā, kad kandidāti stādīti priekšā draudzei, līdz ar krustvecākiem vai šajā gadījumā galvotājiem tiek iztaujāti par saviem nodomiem, vārdi tiek ierakstīti īpašā izvēlēto grāmatā, tad tiek pasludināta kandidātu izvēle, par viņiem tiek aizlūgts.

Izvēles skrūfīnijas trešā, ceturtā un piektā gavēņa svētdienās pastāv nevis tik ļoti zināšanu eksāmenā, bet gan atbrīvošanās un svētību lūgšanās, roku uzlikšanā, lai kandidāti aizvien vairāk atvērtos Dieva žēlastībai un piedzīvotu dziedināšanu.

Tuvākā sagatavošanās uz kristīgo iniciāciju parasti notiek Lielajā sestdienā pirms vigīlijas, kad tiek lasīts un skaidrots Evaņģēlijs, kandidāti izsaka ticības apliecību, notiek „Efata” vai atvēršanās rīts, pausts kristīgais vārds, notiek svaidīšana ar katehumēnu eļļu.

Lieldienu vigīlijā kandidāti tiek kristīti, iestiprināti un saņem pirmo komūniju. Ja bīskaps nav galvenais svinētājs šajā dievkalpojumā, tad pieļauts iestiprināt priesterim, kas kristī.

Galīgais etaps kristīgā iniciācijā ir „ievadīšana noslēpumos” vai mistagoģija, kad skaidro sakramentālo rituālu nozīmi. Lieldienu laika svētdienās inicētajiem tiktu svinēta īpaša Svētā Mise. Mistagoģijas nolūks ir nodrošināt to, ka kristieši apgūst liturģiskās svinēšanas mākslu un aktīvas līdzdalības nozīmi un veidus.

Turpmāk rituāls tiks izklāstīts sīkāk pa etapiem no liturģiskā un teoloģiskā viedokļa. (turpinājums sekos)

Kopā ar Dievu ceļā

(turpinājums)

Kāda anonīma kristieša „Vēstule Diognētam” no 2.–3. gadsimta norāda uz kristieti ceļā, kas izvēršas šajā pasaulē. Kristietis gatavs dzīvot jebkurā valstī, apgūt jebkuru valodu, iekļauties jebkurā sabiedrībā, tomēr reliģiskos un morālos uzskatos un uzvedībā atšķiras no apkārtējās pasaules, tāpēc cieš diskrimināciju un pat vajāšanas. Kristietis nereti uzskatīts par svešinieku un ienaidnieku tiem, kuri to nesaprot un nepieņem. Kristietis nevēršas pret apspiedējiem ar vardarbību, dara labu, neskatoties uz netaisnību, uzņemas atbildību par taisnību, uz ļaunu atbild ar labu.

Kristietis šo ceļu neiet viens, bet kopā ar citiem. Kristietība tieši piesaistīja Baznīcas dzīvei ar sadraudzību, viesmīlību, dalīšanos un atbalstu. Klements no Romas korintiešiem frakciju cīņās ieteica atrisināt krīzi ar viesmīlību pēc Ābrahama un Rahābas parauga. Agrīnajā Baznīcā vispār uzsvars bija uz materiālo aprūpi, kas notiktu saskaņā ar evaņģelizāciju. Kristietība piesaistīja pagānus kopīgajam ceļam, kurā notika izšķiršana attiecībā uz Baznīcas dzīvi tuvībā un misijā.

1) *Izšķiršana* attiecas uz Baznīcas dzīvi, kad ar pateicību atceramies pagātni, dedzīgi dzīvojam tagadnē un ar cerību pieņemam nākotni. *Skatoties uz pagātni*, izšķiršana šķīstī mūsu vēsturi un harizmu, atdala kviešus no nezālēm, pievērš vērību svarīgajam. *Skatoties tagadnē*, izšķiršana rosina dzīvot dedzīgi patreizējā brīdī, novērsties no rutīnas un ierastības, degsmi par Kristu izvērst līdzietībā pret cilvēku bēdās un vajadzībās. *Skatoties uz nākotni*, izšķiršana ļauj darīt auglīgu savu harizmu, saskaroties ar jauniem izaicinājumiem, ieklausoties Svētajā Garā un līdzstrādniekos. Tiekšanās uz sevi veicinātu noslēgšanos, taču debatēs, kopīgā plānošanā, balstoties saknēs, jāietver dzīve un misija tagadnē un nākotnē.

2) *Tuvība/viesmīlība*. Gars darbojas degsmē un līdzietībā, kad ir mīlestības degsme uz Jēzu. Dedzība Kristus labā vērs uz pravietisku līdzietību. Cilvēciski iemesli jāuztver kā Dieva iemesli. Samarietiem it kā nav daudz resursu, nav spēcīga atbalsta, bet tas vērīgi skatās un

sirdī vibrē otra cilvēka ritms. Izstiepta roka tuvākajam liek atcelt plānus, pārtraukt gaitu. Kad otra dzīvība apdraudēta, parādās labākais cilvēcībā, eļļa un vīns maigi liets pusmirušā cilvēka ievainojumos (sal. Lk 10: 15 – 37).

Sekojošā Labā samarieša piemēram, kristiešiem kopīgā ceļā jāuztur Jēzus žēlsirdīgā klātbūtne, kad viņš vienojas ar nabagu, slimo un trūcīgo, un tiem kalpo. Samarietis aprūpēja ievainoto cilvēcīgi un garīgi. Jēzus vēlas, lai mēs skartu cilvēcīgo postu, skartu viņa miesu cietējos miesā vai garā. Pieskarties, lai ļautu sevi skart. Tad dzīve izvēršas Dieva žēlsirdībā, cilvēks pielīdzinās līdzietīgam un žēlsirdīgam Kristum, kas pasaulē darīja visiem labu (sal. Apd 10: 38), dziedināja visādas slimības un kaites (Mt 4: 23).

3) *Kopīga misija*. Kristiešu harizmas ir dāvanas visai Baznīcai un pasaulei. Gars aizvien atjauno auglību atbilstošā izšķiršanā, palīdz gūt misionāra sirdi, kas priekā piedzīvo Kristus pestīšanu; kas tajā dalās kā mierinājumā un līdzietībā, pat ja pastāv risks apraipīties ar ceļa dubļiem (sal. *Evangēlii Gaudium*, 45). Kopīgā ceļā katram jāattīsta sava harizma, garīgums un misija kristīgā dzīvē, piederība savai draudzei, vispārējai Baznīcai. Lai caur katru kristieti kopīgā ceļā ar līdzdalību un dalīšanos izplatās Jēzus līdzietība un žēlsirdība. Tāpēc jāiziet no sevis, jāpārvar ierobežojumi, problēmas un grūtības, lai vienotos ar citiem patiesā solidaritātē. Tad kopīgais ceļš kā patiesi vienotas un katoliskas Baznīcas izpausme varētu rosināt atbildes uz sv. Gara ierosmēm konkrētā laikā un vietā.

(turpinājums sekos)

Pāvesta Benedikta XV dzimšanai mūžībā – 100

Dzimis šajā pasaulē 1854. gada 21. novembrī Dženovā. Vārgās veselības dēļ Džakomo della Kjeza neņēma dalību bērnu rotaļās, vairāk pievērsās izglītībai un ieguva doktorātu civillikumos. Romā gatavojās priesterībai Kaprānikas kolēģijā, apmeklēja Gregoriāņu universitāti. 1878. gadā ordinēts par priesteri, doktorātu ieguva teoloģijā un kanoniskos likumos.

Pāvesta diplomātijā darbojās kā arhibīskapa, vēlākā Valsts sekretāra Rampollas sekretārs. 1907. gadā ordinēts par bīskapu, iecelts par Boloņas arhibīskapu, 1914. gadā kļuva kardināls.

Pēc Pija X nāves kardināli viņu ievēlēja par pāvestu 1914. gada 3. septembrī, ņemot vērā diplomāta spējas, kas būtu nepieciešamas Pirmā pasaules kara laikā. Izvēlējās vārdu Benedikts, pagodinot iepriekšējo no Boloņas nākušo pāvestu ar tādu pašu vārdu. Pontifikātu raksturoja karitatīvie pasākumi ieslodzīto karavīru un viņu ģimeņu labā, iestāšanās par mieru. 1917. gada 1. augusta piedāvātos miera nosacījumus karā iesaistītās puses noraidīja, apsūdzot pāvestu spiegošanā un neitralitātes pārkāpšanā. Benedikts XV aicināja visus uz brālisku mīlestību, centās pēc kara atjaunot pārtrauktās diplomātiskās attiecības. Piemēram, ar Franciju, kad svēto kārtā iecēla sv. Žannu no Arkas. 1917. gada 28. jūnijā izdeva Baznīcas kanonisko likumu

kodeksu, kas bija spēkā līdz 1983. gadam.

Vēstnesītis atzīmēja pāvesta Benedikta XV encikliku simtgades par Dieva Vārda sludināšanu (1917), sv. Hieronīmu un sv. Efrēmu Sīrieti (1920), tāpat arī nozīmīgo apustulisko vēstuli par misijām *Maximum illud* (1919).

Kopumā pāvests bija pie labas veselības. 1922. gada 22. janvārī mira no plaušu karsoņa gripas rezultātā.

Krīzes situācija

Šajā laikā pieaug cilvēku satraukums, kad vairāk apzināties cilvēku trauslumu, kad ekonomika, uzņēmējdarbība, darbs, ceļojumi, sports, kultūras pasākumi un pat dievkalpojumi kļūst ierobežoti telpas un kustību brīvībā. Baznīca ir tuvu upuriem un to ģimenēm, visiem veselības aprūpes darbiniekiem, kuri atrodas priekšējās rindās, palīdzot cietējiem.

Ārkārtējā situācija nereti liecina par nevienlīdzību sociāli ekonomiskā jomā: ekonomisko resursu, pieejamās veselības aprūpes, kvalificēta personāla un zinātnisko pētījumu ziņā. Sastopot šo nevienlīdzību, mums jājūtas un jādzīvo aizvien vairāk kā ģimenei, kurā viens saistīts ar otru, viens atkarīgs no otra.

Katram cilvēkam, ticīgajam vai neticīgajam, noder saprast brālības vērtību; to, ka esam saistīti viens ar otru. Ticības ietvaros solidaritāte kā vērtība izriet no mīlestības, kas gatava veidoties, palīdz otrā cilvēkā redzēt brāli vai māsu, kas nav izmantojama. Otrs ir mums vienlīdzīgs līdzdalībnieks dzīves kopībā, uz kuru Dievs visus vienlīdz aicina. Vajadzētu iemiesot solidaritāti kā

vērtību. Cik daudzi gatavi riskēt ar savu veselību, lai palīdzētu citiem! Tie paūž Lieldienu noslēpuma nozīmi kā atdevi un kalpošanu.

Pieņemot Jēzus ciešanas līdz nāvei kā mīlestības dāvanu cilvēces labā, mēs varam pieņemt arī citus cietējus, kuri paūž Kristus ciešanas, īpaši tad, kad ļaunums prasa Labā samarieša rīcību, konkrētus tuvības žestus. Cietēji ir kā „žēlsirdības laboratorija”, kad daudzpusīgās ciešanas prasa dažādus žēlsirdības un aprūpes veidus.

Katram būtu šajos apstākļos jo īpaši jāiestājas par lielāku labumu: atgūt dzīves nozīmi, uzvarēt bailes, nostiprināt cerību. Ja arī dažkārt nevar sanākt kopā uz Euharistiju, kā vēlētos; Dievs piedāvā bagātināšanās iespējas, jaunu paradigmu atklāšanu, atjaunotas personīgas attiecības ar viņu. Jēzus atgādina, ka var lūgt Tēvu noslēpumā un Tēvs, to redzot, dod atalgojumu (Mt 6: 6).

Lūgšana, īpaši ar Svētajiem Rakstiem, ir mūsu spēks un resurss. Atklāsim Dieva tēvišķību un to, ka esam bērni, kuriem jāizlīgst ar Dievu (2 Kor 5: 20). Lūgšim Dievu Tēvu, lai aug mūsu ticība, lai nenovēršamies no citiem, lai iegūstam „sirds gudrību” Svētajā Garā, kas atver citiem un palīdz citos redzēt Dieva attēlu.

Politiskai un ekonomiskai varai jāņem vērā sociālā taisnība, jāatbalsta ekonomika un pētniecība.

Lūgšim Svēto Garu apgaismot zinātnieku, veselības aprūpes darbinieku un valdības centienus. Uzticēsimies Jaunavas Marijas aizbildniecībai!

Lūdzam atbalstīt katedrāli ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba
Romans katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696
UNLALV2X

SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505

Ziedot

iespējams

ar bankas karti

katedrāles

priekšstelpā

* * *

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com